

Maciej Kamiński
Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury
Katedra Planowania Przestrzennego

Zastosowanie modelu pośrednich możliwości i jego wariantów do opisu migracji oraz ruchów miejskich

Rozkwit aglomeracji w ostatnim stuleciu był zjawiskiem o niespotykanej skali. Nie posiadaliśmy odpowiednich narzędzi do ograniczania czy kierunkowania tego gwałtownego procesu. Teoretyczne próby odpowiedzi na powstające problemy przyszły zbyt późno, w stosunku do rozmiaru potrzeb, jakie się rodziły. Obecnie, narosłej struktury miejskiej nie można już uregulować, zwykle z powodu zaszłości w organizacji ruchu lub długich ciągów historycznej zabudowy. Jest to doskonale widoczne na przykładzie większości miast europejskich. W naturalny sposób w takich ośrodkach pojawiają się problemy komunikacyjne, z którymi można radzić sobie na wiele sposobów.

Odpowiedni matematyczny model aglomeracji pozwala nie tylko rozpoznać zagrożenie odcinków dróg nadmiernym obciążeniem komunikacyjnym, ale także przewidywać rozwój struktur miejskich. Dodatkowo wspiera analizę decyzji planistycznych jeszcze na długo przed ich podjęciem i wdrożeniem.

Postaram się przypomnieć nieco już zapomniany, lecz też nie w pełni wykorzystany, model pośrednich możliwości. Dzięki niemu możemy prognozować ruchy miejskie wraz z ich uciążliwością. Informacje, które dostarcza model, mogą zostać użyte do podjęcia decyzji o przeprojektowaniu skrzyżowań, a nawet całych odcinków dróg. Szczególnym zastosowaniem jest także przewidywanie migracji. Takie modelowanie nie byłoby możliwe bez rozwoju teorii grafów i stochastycznych podstaw modelu pośrednich możliwości.